

ved disse Skatter, nemlig at de delvis bæres af fremmede, og af Folk, som ville af med deres Penge, og som ikke paa anden Maade end ved den indirekte Beskatning komme til at yde noget, til Samfundets Behov. I Modsætning hertil ramme de direkte Skatter — det maa indrømmes af alle — i langt højere Grad de flittige og sparsommelige end dem, der leve over Evne. Jeg anser det derfor ikke for uforvarligt, men tværtimod for tilraadeligt og fornuftigt under en finansiel Situation som den nuværende at vedtage en saadan Fordeling af Skatterne, som her er foreslaaet.

Nu er der under anden Behandling og til andre Tider baade her i Salen og udenfor udtalt Formodning om, og fra visse Hold endog knyttet visse Forventninger til, at disse Lovforslag skulle undergaa saa store Forandringer i det andet Ting, at det demokratiske Princip, der er nedlagt i dem, skal blive væsentlig forringet. Jeg tilstaar, at jeg har ingen Forbindelse med de Partier, der ere ledende i det andet Ting, og jeg skal ikke kunne afgøre, hvilke Planer man har der oppe, men jeg skulde dog være tilbøjelig til at tro, at dersom der i Landstinget er en Følelse af Nødvendigheden af, at vi komme til en Ordning af vore Finanser, vil man, selv om man er nok saa opfindsom, ikke i væsentlig Grad kunne komme udenom de Omraader for en Skatteforøgelse, som her ere anviste. Og jeg skulde i det hele være tilbøjelig til at mene, at der ogsaa oppe i det andet Ting vil være en Forstaaelse af, at ingen Regering, hvilken Farve den end maatte have, eller selv om den maatte være farveløs, vilde have samme Betingelser som den nuværende Regering for at løse den store og vanskelige finansielle Opgave, der ligger for. Det er ikke min Hensigt med disse indledende Bemærkninger at fremkalde en lang Debat om de her foreliggende Lovforslag, vi have haft rig Lejlighed baade ved første og anden Behandling til at tales ved om Tingene, og jeg har kun som en Slags Afslutning for mit Vedkommende villet fremsætte disse korte Bemærkninger. Jeg skal herved anbefale det høje Ting at vedtage de tre foreliggende indirekte Skattelovforslag med de Ændringer, jeg har nævnt.

Sigvald Olsen: De Ændringsforslag, der ere stillede, ere ikke af indgribende Natur. De to første maa betragtes som redaktionelle, og det sidste er en Slags Omlægning af Beskyttelsen for Parfume-

fabrikanterne. Vor Stilling til disse Ændringsforslag betyder for saa vidt ikke noget, som vi ere Modstandere af Lovforslaget og her ved tredje Behandling ville stemme imod det, som jeg allerede gjorde opmærksom paa ved anden Behandling, og vi gøre det, fordi det, der her foreligger, er en Forøgelse af Byrden paa den mindre bemidlede Del af Befolkningen, først og fremmest Arbejderbefolkningen. Efter min Opfattelse er det, der her foreligger, et Brud paa Venstres hittidige Standpunkt til den indirekte Beskatning. Der har altid her i Salen og udenfor, hvor Venstremænd have været samlede, været gjort gældende, at de vilde søge at bringe den indirekte Beskatning ned. Men det, her sker, er det stik modsatte. Disse Lovforslag betyde en stor Forøgelse af den indirekte Beskatning, og det er netop den Del af Befolkningen, som daarligst kan taale at bære flere Byrder, som man her paalægger disse Byrder. Ved Finanslovsforslagets Forelæggelse blev der af den højtærede Finansminister sagt, at det var nødvendigt, at der skulde bringes Ofre, og at de maatte bringes baade ved, at man paatog sig nye Udgifter i Form af Skatter og ved det Afsavn, Beparelserne vilde medføre. Man havde vel Grund til at tro, at man vilde være gaaet til at paalægge større Udgifter der, hvor man havde Raad til at bære dem, og at der, hvor der vilde blive stillet Krav om, at man maatte finde sig i noget Afsavn af de forskellige Nydelser, vilde være de Klasser af Befolkningen, som i Forvejen have saa mange Nydelser, at det for deres Vedkommende ikke kunde føles som noget stort Afsavn, selv om de skulde savne noget af det, de hidtil vare vant til. Men hvem er det, der her skal savne, og hvem er det, der først og fremmest tages Sigte paa, naar der paalægges de største Byrder? Det er den arbejdende Del af Befolkningen. Man siger: I skulle yde langt mere end hidtil, og deraf følger ganske naturligt, at de ogsaa komme til at faa de største Afsavn i Forhold til den mere bemidlede Del af Befolkningen.

Det forekommer mig, at man her vil gaa den forkerte Vej. Socialdemokratiet har anvist de Veje, man bør gaa for at bringe en sund Balance til Veje i Stats-husholdningen, men de Veje ville Flertallet og den høje Regering ikke følge. Vi have erkendt, at Landets Status ikke er den bedste, og vi have paavist Aarsagerne dertil, først og fremmest have vi henvist til de enormt stigende Militærudgifter, vi